

ibet der jo let opstaaer Kollision mellem dem, saa vist er fremmede Fiskeres Tilstedeværelse i Nærheden af vore Fiskepladser ogsaa til Nytte; thi det er vistnok for en stor Del bekendt, at de ofte ere tilstede paa Fiskepladserne ikke saa meget for selv at fiske, som for at købe de Andres Fisk og bringe dem til Markedspladser, hvor vore Fiskere ikke have Leilighed til at komme. Det er derhos lige saa vist, at de have forsynet Steder af Landet med Fisk, som trængte dertil; det ses saaledes i de Beretninger, som i sin Tid bleve indgivne fra Bornholm om de svenske Fiskeres Tilstedeværelse paa Fiskepladserne der, at Øvrigheden derovre udtrykkelig erklærede, at den ikke ønskede, deres Tilstedeværelse skulde forbydes, idet Befolkningen paa Bornholm havde væsentlig Nytte med Hensyn til Prisen paa Fisk af, at de vare der. Dette tyder altsaa paa, at de bornholmste Fiskere ikke vare fuldt istand til at forsyne Den med et saa stort Quantum Fisk, som bruges der. Som saat, der er Billigheds- og andre Hensigtsmæssighedshensyn, som maa tages under velvillig Overveielse, men jeg tror, at der er Stemning for at faae det slaet fast og givet fuld Gyldighed, at det hovedsagelig kun er danske Undersaatter, som have Ret til at fiske paa dansk Søterritorium. Dette erfarer man fra Tid til anden, navnlig ogsaa ved det Skridt, der her er foretaget. Jeg haaber, at denne Stemning vil kunne blive indbefømt, naar man ved Konference kommer til at bringe Forsøldene med et uhibet Blik. — Jeg beklager, at Udvalget ikke har fundet sig foranlediget til at yde et ringe Tilskud til Læringsforeningen i Kjøbenhavn. Det forekommer mig, at dette Foretagende er smukt og almenyttigt. Som bekendt skal Afgangene til de Goder, som denne Forening byder, være helt fri, hvilke Goder ikke forekomme mig at være ringe, da det jo er Hensigten at kunne optage Læringer, som savne et godt Hjem, i Læringshjemmet og sørge for deres moralske og fysiske Velvære under Uddannelses-tiden. Det forekommer mig derfor, at det vilde være urigtigt at negte et saa ringe Tilskud som det, der her er forlangt, til et saa godt Diemed. Hermed tror jeg at have omtalt det Væsentligste af, hvad den ærede Ordfører berørte.

Beth: Det kan efter de foreliggende Oplysninger sikkert ikke paa nogen Maade bestrides, at denne Bevilling til Kanonbaaden „Gauß“ blev begjæret fortrinnsvis for ved Hjælp af den at kunne bortvise de svenske Fiskere fra vore Farvande, men at den høitærede Indenrigsminister dernæst, efter at

Bevillingen var opnaet, gav Kanonbaadens Chef en Instrug i modsat Retning. Jeg er overbevist om, at der har været særdeles vægtige Grunde for den høitærede Indenrigsminister til saaledes ved sin Instrug at fravige den Forsudsætning, under hvilken Bevillingen blev begjæret. Men jeg ser nu af Betænkningen, ligesom ogsaa den ærede Ordfører ytrede, at Udvalgets Hiertal ikke kan anbefale en Gjentagelse af denne Bevilling, undtagen man faar Sikkerhed for, at den bruges efter sit Diemed, altsaa til at bortvise de svenske Fiskere. Jeg hørte ikke den ærede Ordfører ytre noget om, hvori en saadan Sikkerhed skulde bestaa; jeg veed da heller ikke, hvorledes man har tænkt sig, at en saadan Sikkerhed skulde stilles eller gives. Udsigt til i nogenstomhelst Form at opnaa en saadan Sikkerhed forekommer mig — om der overhovedet kunde tænkes en saadan Udsigt — at være om muligt endnu mere forringet ved det Foredrag, vi nu have hørt af den høitærede Indenrigsminister. Jeg for mit Vedkommende skulde derfor være af den Anskuelse, at det fra alle Sider var ønskeligt, om denne Bevilling ikke blev gjentaget. Jeg maa formode, at Spørgsmaalet derom er udsat til 3die Behandling. Naar den høitærede Minister ytrede, at Bevillingen var vel anvendt, og at der er vundet betydelig ved denne Kanonbaads Togt, ja, saa tror jeg, at der derom kan være delte Meninger. Jeg beklager at maatte tilstaa, at jeg ikke kan dele en saadan Anskuelse. Der er blevet nævnt, at Kanonbaaden har gjort Gavn i Henseende til Opmaalingsarbejder og videnskabelige Undersøgelser, og at en Videnskabsmand er fulgt med Kanonbaaden. Jeg skal være den Sidste til at bestride, baade at Opmaalingsarbejder og videnskabelige Undersøgelser i Fiskeriets Tjeneste kunne have deres store Betydning; men navnlig med Hensyn til de sidste tror jeg, at det maatte være en absolut Betingelse, naar saadanne Undersøgelser skulle gjøre Nytte, at de føres efter en bestemt forudlagt Plan af Videnskabsmænd. Men naar Kanonbaadens Op-gave kun er at bestjæftige sig med saadanne Undersøgelser leilighedsvis, og naar man ikke rigtig veed, i hvad Diemed den seiler — det er dels for at være til Hjælp for Orlogsmandstabet, dels for at hjælpe Politimestre eller selv være Politimestre og gjøre nogle Opmaalinger eller leilighedsvis videnskabelige Undersøgelser — da er dette Noget, som er saa blandet, at der efter min Mening virkelig ikke kan komme noget Godt ud deraf. Dertil kommer en Umstændighed, jeg ikke vil tilbageholde en